

EMISTE PRAAKIMISE PÕHJUSED NING NENDE SEOS POEGIMISKORRA JA PRAAKIMISAASTAGA

Alo Tänavots^{1,2}, Aarne Pöldvere³, Tea Liping¹, Raivo Laanemaa³

¹EMÜ VLI tõuaretuse ja biotehnoloogia õppetool; ²EMÜ VLI toiduteaduse ja toiduainete tehnoloogia õppetool;

³Eesti Tõusigade Aretusühistu. *alo.tanavots@emu.ee

Eesmärk

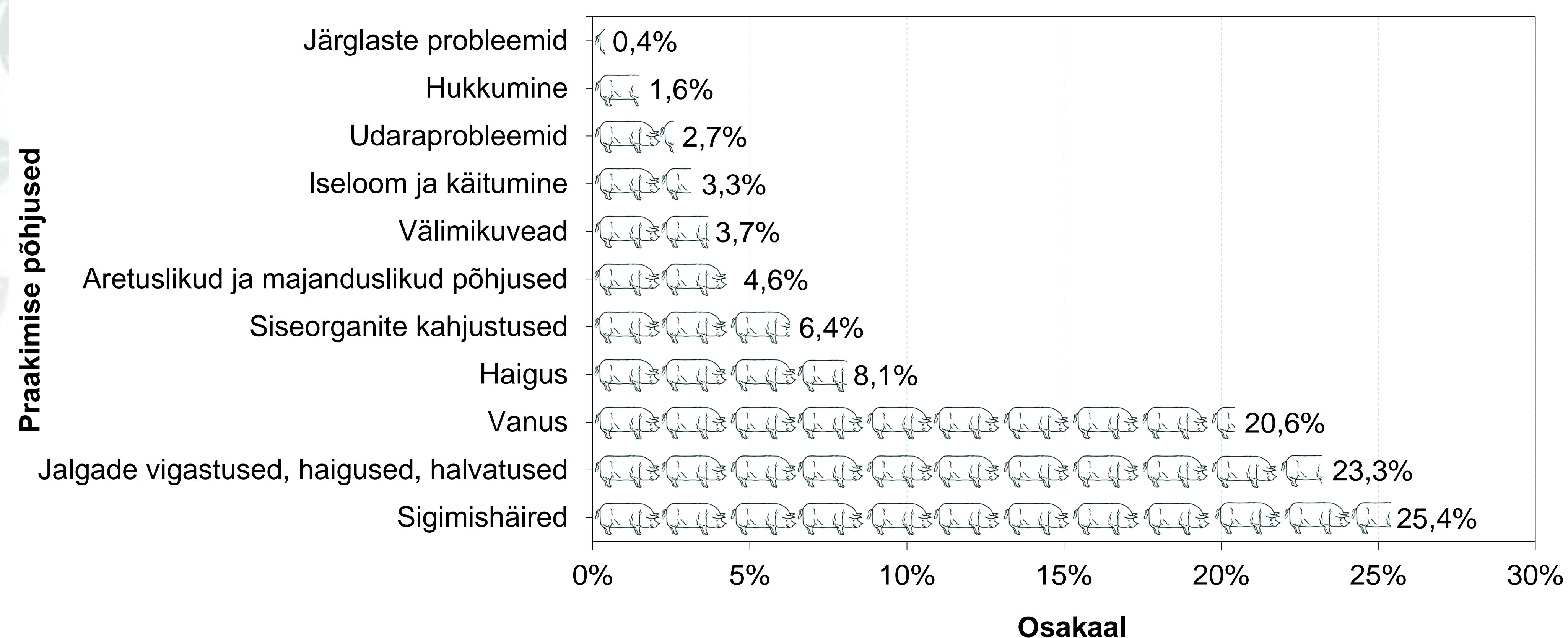
- Analüüsida emiste peamisi karjast välja langemise põhjuseid ning nende seost poegimiskorra ja praakimisaastaga.

Materjal

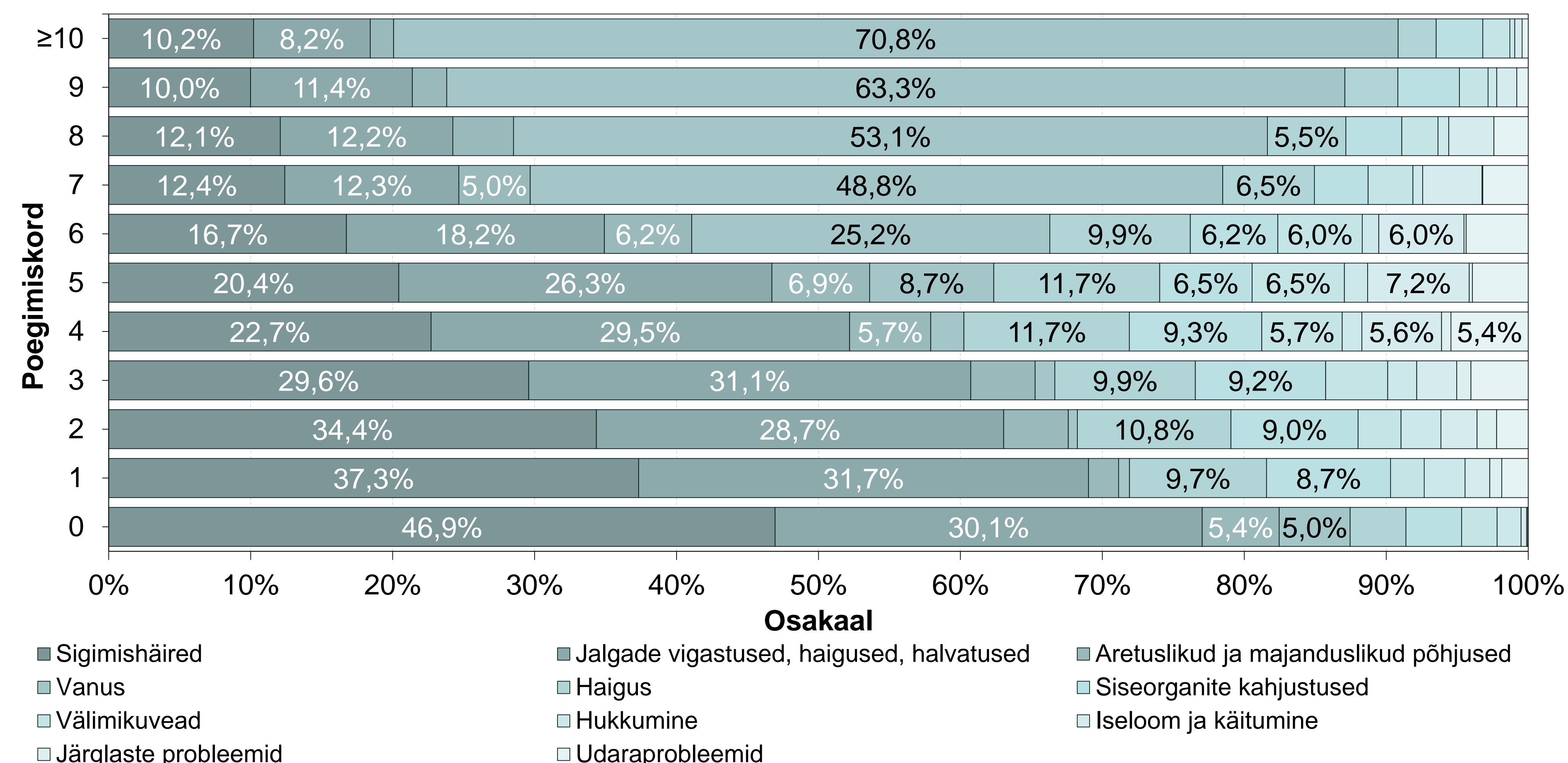
- 2015.–2020. a karjast välja läinud emised.
- Eesti Põllumajandusloomade Jõudluskontrolli AS andmebaasi valim.
- 16 farmi, 19 809 praakimispõhjusega emist.

Järeldused

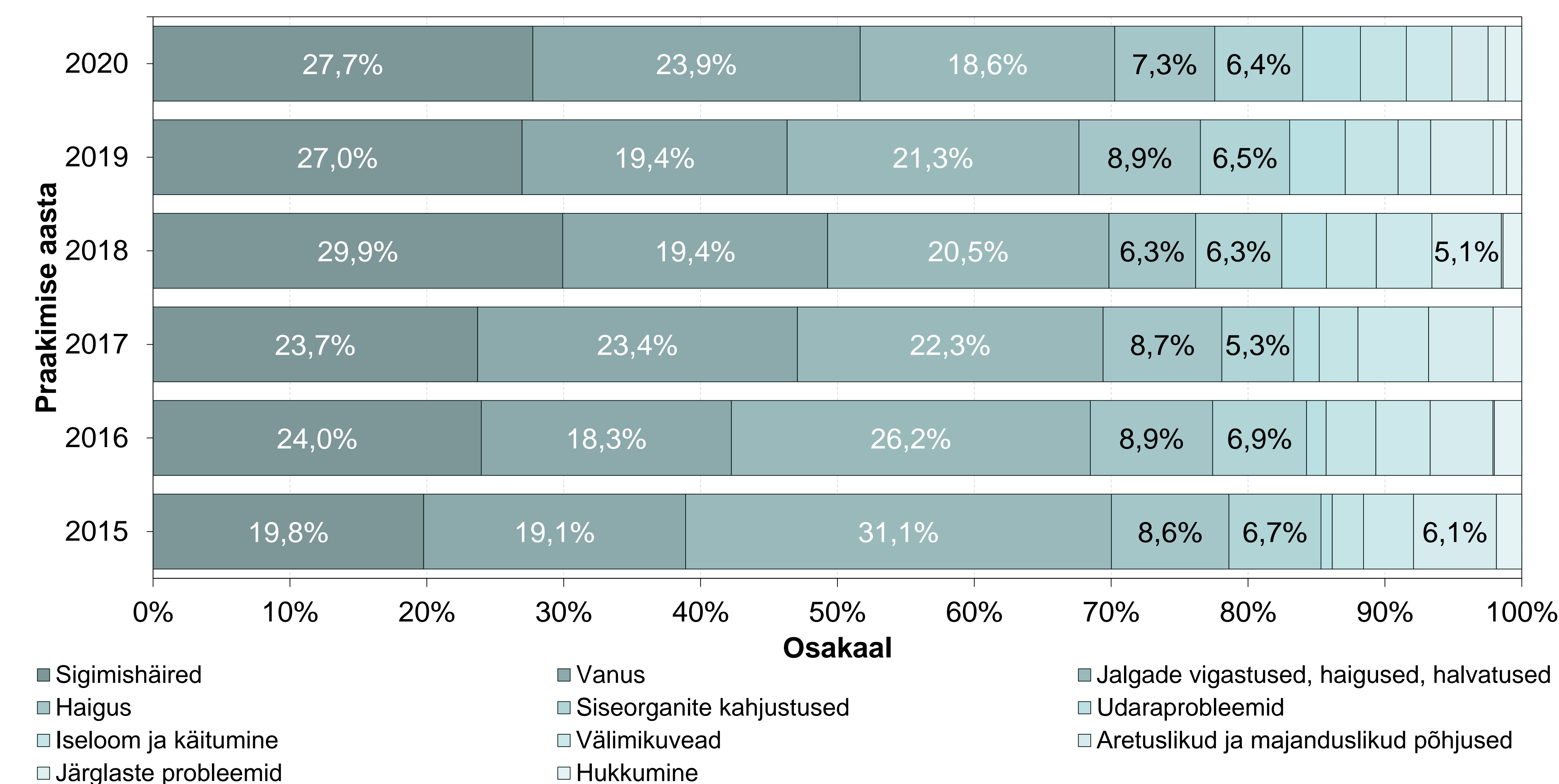
- >2/3 karjast välja viimise põhjustest kuue aasta jooksul moodustasid sigimishäired, jalgade probleemid ja vanus (joonis 1).
- Sigimishäirete ja jalgade probleemide tõttu praakimine vähenes poegimiskorra suurenedes (joonis 2).
- Sigimishäirete tõttu praakimine on aasta-aastalt kasvanud, kuid jalgade probleemide tõttu vähenenud (joonis 3).
- Valdav osa emiste praakimistest toimus sunnitud põhjustel, mis näitab, et seakasvataja ei vii emiseid põhikarjast välja kergekäeliselt.

Joonis 1. Emiste praakimispõhjused valimi farmides

Joonis 2. Praakimispõhjuste osakaal sõltuvalt emiste praakimisele eelnevast poegimiskorrast

Joonis 3. Emiste praakimispõhjuste osakaal erinevatel aastatel